

Διασυνοριακή οικογενειακή διαμεσολάβηση - Ρουμανία

Ο νόμος αριθ. 192/2006 ρυθμίζει τη διαμεσολάβηση και την οργάνωση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή και περιέχει γενικές διατάξεις διατάξεις που αφορούν το επάγγελμα του διαμεσολαβητή (την απόκτηση, αναστολή και απώλεια της ιδιότητας του διαμεσολαβητή) το συμβούλιο διαμεσολάβησης την οργάνωση και την άσκηση των διαμεσολαβητικών δραστηριοτήτων τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του διαμεσολαβητή την ευθύνη του διαμεσολαβητή τη διαδικασία διαμεσολάβησης (τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης της σύμβασης διαμεσολάβησης τη σύμβαση διαμεσολάβησης τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης τη λήξη της διαδικασίας διαμεσολάβησης) και ειδικές διατάξεις για τις οικογενειακές διαφορές και τις ποινικές υποθέσεις.

Τα μέρη μπορούν να συμμετέχουν στην ενημερωτική συνεδρίαση για τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης και, εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση, μετά την έναρξη δίκης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, με σκοπό να βρεθεί λύση στο επίδικο ζήτημα με αυτόν τον τρόπο. Η απόδειξη της συμμετοχής στην ενημερωτική συνεδρίαση για τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης παρέχεται με πιστοποιητικό που χορηγεί ο διαμεσολαβητής που πραγματοποίησε την ενημέρωση. Η ενημέρωση για τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης μπορεί να γίνει από δικαστή, εισαγγελέα, νομικό σύμβουλο, δικηγόρο ή συμβολαιογράφο, και στις περιπτώσεις αυτές βεβαιώνεται εγγράφως.

Δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαμεσολάβησης τα αυστηρώς προσωπικά δικαιώματα, όπως είναι αυτά που αφορούν την προσωπική κατάσταση, όπως και οποιαδήποτε άλλα δικαιώματα τα οποία τα μέρη δεν μπορούν να διαθέσουν με σύμβαση ή άλλο μέσο.

Η διαμεσολάβηση είναι προσβάσιμη σε όλους, χωρίς διακρίσεις λόγω φυλής, χρώματος, εθνικότητας, εθνοτικής καταγωγής, γλώσσας, θρησκείας, φύλου, πεποιθήσεων, πολιτικής ταυτότητας, περιουσίας ή κοινωνικής προέλευσης.

Η διαμεσολάβηση είναι δραστηριότητα δημόσιου συμφέροντος. Κατά την άσκησή της, ο διαμεσολαβητής δεν έχει την εξουσία να αποφασίζει για το περιεχόμενο της συμφωνίας την οποία επιδιώκουν τα μέρη, αλλά μπορεί να παροτρύνει τα μέρη να επαληθεύσουν τη νομιμότητα αυτής. Η διαμεσολάβηση μπορεί να πραγματοποιηθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών. Τα μέρη έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν ελεύθερα τον διαμεσολαβητή τους. Η διαμεσολάβηση μπορεί να γίνεται από έναν ή περισσότερους διαμεσολαβητές. Τα δικαστικά και διαιτητικά όργανα, όπως και οι άλλες αρχές με δικαιοδοτικά καθήκοντα, πληροφορούν τα μέρη για τις δυνατότητες και τα πλεονεκτήματα της διαμεσολαβητικής διαδικασίας και τα ενθαρρύνουν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για την επίλυση των διαφορών τους.

Τα μέρη μπορούν να ζητήσουν από τον συμβολαιογράφο τη δημόσια πιστοποίηση της συμφωνίας τους. Το επίσημο έγγραφο του συμβολαιογράφου με το οποίο πιστοποιείται η συμφωνία που επιτεύχθηκε με τη διαμεσολάβηση έχει ισχύ εκτελεστού τίτλου.

Τα μέρη της συμφωνίας διαμεσολάβησης μπορούν να προσέλθουν στο δικαστήριο και να ζητήσουν να εκδοθεί απόφαση με την οποία θα επικυρώνεται η συμφωνία τους. Αρμόδιο είναι είτε το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η κατοικία/διαμονή /έδρα ενός από τα μέρη, είτε το δικαστήριο στον οποίο την περιφέρεια βρίσκεται ο τόπος στον οποίο συνήφθη η συμφωνία της διαμεσολάβησης. Η απόφαση με την οποία επικυρώνεται η συμφωνία των μερών εκδίδεται εν συμβουλίω και συνιστά εκτελεστό τίτλο.

Ειδικές διατάξεις για τις οικογενειακές διαφορές. Με διαμεσολάβηση μπορούν να λυθούν διαφορές μεταξύ συζύγων που αφορούν τη συνέχιση του γάμου, τον χωρισμό της κοινής περιουσίας, την άσκηση γονεϊκών δικαιωμάτων, τον καθορισμό της κατοικίας των τέκνων τη συνεισφορά των γονέων στη διατροφή των τέκνων ή οποιοσδήποτε άλλες διαφορές μεταξύ συζύγων που αφορούν τα δικαιώματα που τυχόν έχουν εκ του νόμου. Οι συμφωνίες που έχουν προκύψει από διαμεσολάβηση σε υποθέσεις/διαφορές που

έχουν ως αντικείμενο την άσκηση των γονεϊκών δικαιωμάτων, τη συνεισφορά των γονέων στη διατροφή των τέκνων και τον καθορισμό της κατοικίας των τέκνων λαμβάνουν τη μορφή δικαστικής απόφασης με την οποία διαπιστώνεται η συμφωνία των διαδίκων.

Η συμφωνία των συζύγων για τη λύση του γάμου και την επίλυση των παρεπόμενων ζητημάτων που συνδέονται με το διαζύγιο κατατίθεται από τα μέρη στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την έκδοση του διαζυγίου.

Ο διαμεσολαβητής εξασφαλίζει ότι το αποτέλεσμα της διαμεσολάβησης δεν αντιβαίνει στο συμφέρον του παιδιού, ενθαρρύνει τους γονείς να επικεντρωθούν κατά πρώτον στις ανάγκες του παιδιού και μεριμνά ώστε η ανάληψη της γονικής μέριμνας, το διαζύγιο ή η διάσταση να μην έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην ανάπτυξη και την εξέλιξη του παιδιού.

Πριν από τη σύναψη της σύμβασης διαμεσολάβησης ή, εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ο διαμεσολαβητής καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε να επαληθεύσει αν μεταξύ των μερών υπάρχουν περιστατικά κακοποίησης ή βίας και αν οι συνέπειες μιας τυχόν τέτοιας κατάστασης μπορούν να επηρεάσουν τη διαμεσολάβηση, και αποφασίζει αν, σε μια τέτοια περίπτωση, ενδείκνυται η επίλυση της διαφοράς με διαμεσολάβηση. Αν, στην πορεία της διαμεσολάβησης, ο διαμεσολαβητής λάβει γνώση της ύπαρξης συμβάντων που θέτουν σε κίνδυνο την ανάπτυξη ή τη φυσιολογική εξέλιξη του παιδιού ή που ζημιώνουν σοβαρά το συμφέρον του, είναι υποχρεωμένος να αποταθεί στην αρμόδια αρχή.

Ο νόμος αριθ. 217/2003 για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας περιέχει διατάξεις για τους φορείς που έχουν αρμοδιότητα στον τομέα της πρόληψης και καταπολέμησης της ενδοοικογενειακής βίας (οι οποίοι έχουν καθήκον να παροτρύνουν τους διαδίκους να προσφύγουν σε διαμεσολάβηση) τους οργανισμούς που έχουν συγκροτηθεί για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας (συμπεριλαμβανομένων των κέντρων παροχής βοήθειας στους θύτες, τα οποία παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες και υπηρεσίες οικογενειακής διαμεσολάβησης, με τις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας να μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση αν το ζητήσουν τα μέρη), την εντολή προστασίας και τη χρηματοδότηση στον τομέα της πρόληψης και της καταπολέμησης της ενδοοικογενειακής βίας.

Στις αστικές υποθέσεις, ο δικαστής συνιστά στα μέρη να επιλύσουν συναινετικά την επίδικη διαφορά με διαμεσολάβηση και, σε όλη τη διάρκεια της διαμεσολάβησης, επιδιώκει τη συμφιλίωση των μερών, παρέχοντάς τους την αναγκαία καθοδήγηση.

Στις διαφορές που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο διαμεσολάβησης, ο δικαστής μπορεί να καλέσει τα μέρη να συμμετάσχουν στην ενημερωτική συνεδρίαση για τα πλεονεκτήματα της διαδικασίας αυτής. Αν το θεωρήσει αναγκαίο, αφού λάβει υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, ο δικαστής συνιστά στα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση, με σκοπό τη συναινετική επίλυση της διαφοράς, σε οποιοδήποτε στάδιο της δίκης. Η διαμεσολάβηση δεν είναι υποχρεωτική για τα μέρη.

Στην περίπτωση στην οποία ο δικαστής συνιστά διαμεσολάβηση, τα μέρη (αν δεν επιδίωξαν την επίλυση της διαφοράς με διαμεσολάβηση πριν από την κατάθεση της αγωγής) παρουσιάζονται στον διαμεσολαβητή, για να πληροφορηθούν τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης. Μετά την ενημέρωσή τους, τα μέρη αποφασίζουν αν θα δεχθούν ή όχι την επίλυση της διαφοράς με διαμεσολάβηση.

Αν τα μέρη συμφιλιωθούν, ο δικαστής επικυρώνει τη συμφωνία τους με την απόφαση που εκδίδει.

Σε ό,τι αφορά το διαζύγιο, στην αίτηση διαζυγίου μπορεί να προσαρτηθεί συμφωνία των συζύγων που προέκυψε από διαμεσολάβηση ως προς τη λύση του γάμου και, ανάλογα με την περίπτωση, την επίλυση παρεπόμενων ζητημάτων που συνδέονται με το διαζύγιο.

Ο νόμος αριθ. 272/2004 για την προστασία και την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού περιέχει διατάξεις σχετικές με τα δικαιώματα του παιδιού (δικαιώματα και αστικές ελευθερίες εναλλακτικό οικογενειακό περιβάλλον και φροντίδα υγεία και ευημερία του παιδιού εκπαίδευση, ψυχαγωγικές και πολιτιστικές δραστηριότητες) διατάξεις σχετικές με την ειδική προστασία των παιδιών που είτε προσωρινά είτε οριστικά στερούνται της γονεϊκής προστασίας (τοποθέτηση επείγουσα τοποθέτηση ειδική επίβλεψη παρακολούθηση της εφαρμογής μέτρων ειδικής προστασίας) διατάξεις σχετικές με την προστασία παιδιών (πρόσφυγες και σε περίπτωση ένοπλης διαμάχης παιδιά που έχουν διαπράξει ποινικό αδίκημα αλλά δεν έχουν ποινική ευθύνη διατάξεις κατά της κακοποίησης, της εγκατάλειψης και της εκμετάλλευσης, της οικονομικής συμπεριλαμβανομένης, κατά της κατανάλωσης ναρκωτικών και οποιασδήποτε μορφής βίας παιδιά που οι γονείς τους εργάζονται στο εξωτερικό διατάξεις κατά της απαγωγής και κάθε μορφής σωματεμπορίας) διατάξεις σχετικές με τους θεσμούς και τις υπηρεσίες που έχουν αρμοδιότητες στον τομέα της προστασίας του παιδιού, σε κεντρικό ή τοπικό επίπεδο διατάξεις σχετικές με τους ιδιωτικούς οργανισμούς διατάξεις σχετικές με τη χρηματοδότηση του συστήματος προστασίας του παιδιού.

Η δημόσια υπηρεσία κοινωνικής πρόνοιας έχει την υποχρέωση να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τον έγκαιρο εντοπισμό επικίνδυνων καταστάσεων που μπορεί να συνεπάγονται τον χωρισμό του παιδιού από τους γονείς του, όπως και για την πρόληψη βάνουσων συμπεριφορών των γονέων και της ενδοοικογενειακής βίας. Κάθε χωρισμού του παιδιού από τους γονείς του, όπως και κάθε περιορισμού της άσκησης των γονεϊκών δικαιωμάτων πρέπει να προηγείται η συστηματική παροχή των υπηρεσιών που

προβλέπονται από τον νόμο, με ιδιαίτερη έμφαση στη σχετική ενημέρωση των γονέων, την παροχή συμβουλών προς αυτούς, την παροχή υπηρεσιών θεραπείας ή διαμεσολάβησης, που χορηγούνται βάσει ενός σχεδίου παροχής υπηρεσιών.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΛΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 24/01/2017